

душа-та ви ще бѫде още въ първи-тѣ дни на младостъ-тѣ си.

Погледнѣте на най-великолѣпны-тѣ зданія, които человѣческо-то искуство и человѣческа-та дѣятельность сѫ въздигнали. Основы-тѣ имъ сѫ положены джлбоко въ земїж-тѣ, и стѣны-тѣ имъ сѫ направени яки. Колко твърдо тѣзи голѣмы стѣни стоїжтъ върху скалисты-тѣ имъ основанія! Тѣ ще траїжтъ съ вѣкове. Колко слабо ся види малко-то дѣте, което играе около тѣхъ! Това малко дѣте, обаче, има единъ душъ, която ще сѫществува когато тѣзи грамадни зданія ще бѫдѫтъ въ развалини, и когато вѣтрове-тѣ и дѣждове-тѣ подиръ вѣкове не ще оставятъ отъ тѣзи грамадни каменіе ни единъ частицѣ прилѣпенъ съ другъ.

Посѣтѣте нѣкой отъ голѣмы-тѣ градове въ Европѣ, расходѣте ся изъ улици-тѣ му, виждте какви памятници тамъ сѫ въздигнати отъ человѣческо-то трудолюбие и искуство, и погледнѣте на голѣмо-то множество хора които ся намиратъ по тѣржища-та му; но душа-та на най-слабый-тѣ человѣкъ отъ всичко-то това множество ще бѫде още въ само-то начало на сѫществованіе-то си, дълго врѣме слѣдъ като кораби-тѣ ще прѣстанатъ да посѣщаватъ пристанища-та му, и когато вече нито гласъ не ще ся чува въ улици-тѣ му. Да, душа-та на най-слабый-тѣ ще продължава да сѫществува дълго врѣме слѣдъ опустошеніе-то на всички-тѣ тѣзи градове.